

Slavnost Ježíše Krista Krále rok C (2025)

1. čtení – 2 Sam 5,1-3

Pomazali Davida za krále nad Izraelem.

Čtení z druhé knihy Samuelovy.

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsem tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem.“ Přišli tedy všichni přední mužové izraelští ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

Mezizpěv – Žl 122,1.2.4.5

Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

Zaradoval jsem se, když mi řekli:
„Do domu Hospodinova půjdeme!“
Už stojí naše nohy
v tvých branách, Jeruzaléme!

Tam vystupují kmeny,
kmeny Hospodinovy,
jak to zákon přikazuje Izraeli,
aby chválil Hospodinovo jméno.
Tam stojí soudní stolce,
stolce Davidova domu.

2. čtení – Kol 1,12-20

Bůh nás převedl do království svého milovaného Syna.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Děkuje Bohu Otci, že vás uschoptil k účasti na dědictví věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů. On je (věrný) obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo. V něm bylo stvořeno

všechno na nebi i na zemi, (svět) viditelný i neviditelný: ať jsou to (andělé) při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. (Kristus) je dříve než všechno (ostatní) a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. (Bůh totiž) rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost (dokonalosti), a že skrze něho usmíří se sebou všecko (tvorstvo) jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví (prolitou) na kříži zjedná pokoj.

Zpěv před evangeliem – Mk 11,10

Aleluja. Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, požehnané království našeho otce Davida, které přichází. Aleluja.

Evangelium – Lk 23,35-43

Pane, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: „To je židovský král.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

když dnes přicházíme do kostela slavit slavnost Ježíše Krista Krále Vesmíru, možná v sobě neseme určitá očekávání. Představujeme si velkolepou scénu: trůn, moc, slávu... Možná nám v mysli vyvstane evangelium o posledním soudu, kde Syn člověka přichází ve slávě a odděluje národy jako pastýř ovce od kozlů. Anebo slyšíme slova Ježíše před Pilátem: „*Ano, já jsem král.*“

A přece – liturgie nám dnes nabízí úplně jiný obraz. Ne krále na trůnu, ale krále na kříži. Ne korunu ze zlata, ale korunu z trní. Ne moc a sílu, ale slabost, bolest a oběť. Je to zvláštní král, jakoby se nehodil do našich představ o vladaři. A právě to je Boží záměr. Bůh nám tím chce říct něco velmi důležitého.

Ježíš přichází ukázat království, které není z tohoto světa. On sám říká: „*Vládcové národů je utlačují... mezi vámi tomu tak nebude.*“ Jeho království není založeno na moci, ale na službě. Ne na síle, ale na lásce. Ne na vítězství nad lidmi, ale na vítězství nad hříchem a smrtí.

A tak první otázka dnešního dne zní: **Kde hledat Boží království?** Evangelium říká jasně: ono nepřichází tak, aby se dalo pozorovat. Nedá se najít na mapě, nedá se změřit ekonomickými ukazateli ani politickou stabilitou. **Boží království je mezi námi. A ještě víc – Boží království je v našem srdci.**

Proto slavnost Krista Krále není o Ježíšově korunovaci, ale o naší volbě.

Kdo je králem mého srdce?

Kdo skutečně vládne mým rozhodnutím, mým myšlenkám, mým touhám?

Ježíš ukazuje, že království začíná tam, kde se rodí láska, pokoj, radost, dobrota, věrnost a sebeovládání. Takový „program“ nenajdeme v žádném volebním manifestu. Nikdo z politiků nepřijde a neřekne: „*Naším programem bude láska a pokoj.*“ Ale Ježíš ano.

A právě dnes – symbolicky i konkrétně – když volíme místní samosprávy, slyšíme i o volbě daleko důležitější. Ano, je důležité, kdo bude starostou, kdo nás bude zastupovat. Ale ještě důležitější je, **koho necháme vládnout v našem nitru.**

Proto se dnes každý z nás může ptát:

- Vládne v mém srdci Kristus, nebo moje obavy, hněv, pýcha?
- Vládne láska, nebo zášť?

- Vládne pokoj, nebo neklid a chaos?
- Vládne touha po dobru, nebo jen sobectví a pohodlí?

Na kříži visí král, který neporoučí, ale zve.

Ne nutí, ale přitahuje.

Ne ovládá, ale osvobozuje.

A říká každému z nás, stejně jako kajícímu lotrovi:

„Dnes budeš se mnou v ráji.“

Pod jednou podmínkou: že mu dáme svůj hlas.

Drazí bratři a sestry, zvláštní Král hledá zvláštní poddané. Takové, kteří umějí milovat. Kteří chtějí být sluhy, ne pány. Kteří se nebojí dobroty. Kteří věří, že láska je silnější než nenávist.

A tak se dnes ptejme:

Získá tento Král můj hlas?

Stane se Králem mého srdce?

Amen.